

APPENDICES

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Appendix A

Nopporn's Flouting Conversational Maxims of Grice Causing Tragic Love Relationship

Data 4

Kirati : “Your aims are very praiseworthy,” “There are two major things that merit your attention in Thailand and they are work and marriage. What plans have you made?”

กิริติ : “เธอมีจิตใจใฝ่สูงอย่างน่าสรรเสริญ” “มีสิ่งสำคัญสองสิ่งที่คอยความวินิจัยของเธอในเมืองไทย คือการอาชีพและการแต่งงาน เธอได้กะการไว้อย่างไรบ้างเล่า?”

Nopporn : “I intend to specialize in banking because, as far as I know, there are still very few people in Thailand who are interested in this subject. So that's where my future profession probably lies. As far as marriage is concerned, I have absolutely no plans. I think it's too serious a matter to get involved in at the moment.” (Chapter 5, *Behind the Painting*)

นพพร : “ผมตั้งใจจะศึกษาพิเศษในทางธนาคาร เพราะเท่าที่ผมจะทราบได้ วิชาการธนาคารในเมืองไทยเรายังมีผู้สนใจเมืองไทยเรายังมีผู้สนใจน้อยมาก งานอาชีพของผมก็คงจะเป็นไปในทางนั้น ส่วนเรื่องการแต่งงานนั้น ผมยังไม่มีความคิดที่จะกะการอย่างไรเลย ผมรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องใหญ่โตเกินกว่าที่ผมจะนำตัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับเวลานี้”

Data 5

Nopporn : “I’d like to know what your reason was for deciding to marry Chao Khun.”

นพพร : “ผมอยากรู้ถึงเหตุผลที่คุณหญิงได้ใช้ประกอบการตัดสินใจในการแต่งงานกับท่านเจ้าคุณ”

Kirati : “You seem very interested in the business of marriage. Is it something you’re getting yourself ready for?”

กิริติ : “ดูเธอสนใจในปัญหาเรื่องการแต่งงานมาก เธอกำลังเตรียมตัวเพื่อการนั้นหรือ?”

Nopporn : “No, no” “I certainly wasn’t thinking about getting ready for my own marriage. I’m not even interested in the business of marriage in general. It’s just you I’m interested in.” (Chapter 9, *Behind the Painting*)

นพพร : “หามิได้” “ผมมิได้คิดที่จะเตรียมอะไรเพื่อการแต่งงานของผมเองเลย ทั้งผมมิได้สนใจในปัญหาเรื่องการแต่งงานโดยทั่วไป ผมสนใจแต่เฉพาะในเรื่องราวของคุณหญิงเท่านั้น”

Appendix B

Kirati's Flouting Conversational Maxims of Grice Causing Tragic Love Relationship

Data 1

Nopporn : "Please tell me what else it is that I don't understand."

นพพร : "โปรดบอกผม ว่ามีอะไรอีกบ้างที่ผมยังไม่เข้าใจ"

Kirati : "You don't understand anything. Not a single thing. You don't even understand yourself." (Chapter 19, *Behind the Painting*)

กิริติ : "เธอไม่เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่าง เธอไม่เข้าใจทั้งหมด ไม่เข้าใจแม้แต่ตัวของเธอเอง"

Data 2

Nopporn : "If there were mutual love before marriage, it would be even better. However, I think that love is too complicated and too painful"

นพพร : "ถ้ามีความรักต่อกันก่อนแต่งงานก็คงจะเป็นการดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ผมเห็นว่าความรักเป็นเรื่องยุ่งยากเหลือทน และเต็มไปด้วยความทุกข์ทรมาน"

Kirati : "What's made you see love in that light?"

กิริติ : "อะไรทำให้เธอมองเห็นความรักไปในแง่นั้น?"

Nopporn : "Because once I loved someone. I didn't think I'd ever talk about this with you again." "It makes me feel ashamed and despise myself."

นพพร : “เพราะครั้งหนึ่งผมเคยรัก ผมไม่คิดจะพูดเรื่องนี้กับคุณหญิงอีกเลย มันทำให้ผมละอายและขังตัวเอง”

Kirati : “People have different ideas about love, but I agree with you that love crunches and tortures our hearts, sometimes more than we can stand. You did the right thing, like everyone else who is able to escape from the torture and forget the past. But some fools may be incapable of doing as you did. Let me congratulate you once again.”
(Chapter 18, *Behind the Painting*)

กิริติ : “คนเรามีความคิดเห็นในเรื่องความรักแตกต่างกัน และฉันเห็นด้วยกับเธอในข้อที่ว่าความรักบีบคั้นทรมานใจเรามาก และในบางคราวก็เหลือที่จะทนทาน เธอทำถูกต้องอย่างคนทั้งหลายทั่วไปแล้ว ที่ปลื้กตนออกมาพ้นจากความทรมานนั้นได้ และลืมความหลังเสียได้ แต่คนโง่ ๆ บางคนอาจปฏิบัติไม่ได้เช่นเธอ ฉันขอแสดงความยินดีต่อเธออีกครั้งหนึ่ง”

Data 3

Nopporn : “I’m right here in front of you, now, and I’ll stay as long as you want me.”

นพพร : “เดี๋ยวนี้ผมก็ได้มาอยู่ต่อหน้าคุณหญิงแล้ว และผมจะอยู่ตลอดไปตราบนานเท่าที่คุณหญิงต้องการ”

Kirati : “That’s impossible, Nopporn because you’re not mine.”

กิริติ : “เป็นไปได้ดอคนพพร เพราะว่าเธอไม่ใช่ของฉัน”

Nopporn : “I don’t understand what you mean.”

นพพร : “ผมไม่เข้าใจว่า คุณหญิงหมายความว่าอะไร”

Kirati : “That’s right. You wouldn’t understand, because you’ve never, ever understood, right from the first day we met.” (Chapter 19, *Behind the Painting*)

กิริติ : “ถูกแล้วเธอไม่ควรจะเข้าใจ เพราะว่าเธอไม่เคยเข้าใจฉันเลยนับแต่วันแรกที่เราได้รู้จักกัน”

Data 6

Nopporn : “Are my feelings reciprocated?”

นพพร : “คุณหญิงจะตอบแทนความรักของคุณหญิงแก่ผมหรือไม่?”

Kirati : “My dear boy, I forgive you. We’ll both forget what happened today. You must go back to being the old Nopporn and be cheerful and happy from now on. Now let’s hurry up and get everything ready to go back. Chao Khun will be concerned if we’re very late back.” (Chapter 10, *Behind the Painting*)

กิริติ : “คนดีของฉัน ฉันให้อภัยเธอแล้ว เราทั้งสองจงลืมเหตุการณ์ในวันนี้เสีย เธอต้องกลับมาเป็นนพพรคนเก่า สนุกเบิกบานกับฉันต่อไป จงรีบเก็บข้าวของ และเตรียมตัวเดินทางกลับเถิด เจ้าคุณจะเป็นห่วงคอย ถ้าเรากลับบ้านผิดเวลามากไป”

Data 7

Kirati : “If I’d done something to displease you at the outset, things wouldn’t be this way.”

กิริติ : “ถ้าฉันทำอะไรให้เธอไม่พอใจฉันเสียใจได้แต่ในชั้นต้น การณ์ก็จะไม่เป็นเช่นนี้”

Nopporn : “But I’m perfectly happy with my position at the moment. No matter how much pain love may cause us, it is a wonderful blessing in life, as you yourself said. I’m not wrong, am I, in thinking that you love me in the same way I love you, with all my heart and soul?”

นพพร : “แต่ผมก็พอใจในฐานะของผมในเวลานี้อย่างที่สุดแล้วแม้ว่าความรักจะทรمانผมเพียงใด แต่ความรักก็เป็นพรอันประเสริฐสำหรับชีวิต ตามคำของคุณหญิงเอง ผมไม่เข้าใจผิดไปมิใช่หรือว่าคุณหญิงก็รักผมด้วยลักษณะของความรักเช่นเดียวกับที่ผมได้รักคุณหญิง รักด้วยชีวิตจิตใจ รักอย่างจริงจัง”

Kirati : “Believe me, please, Nopporn, you must try to control your feelings.” (Chapter 12, *Behind the Painting*)

กิริติ : “โปรดเชื่อนั่น นพพร เธอต้องพยายามข่มใจ”

Data 8

Nopporn : “Do you love me?”

นพพร : “คุณหญิงรักผมไหม?”

Kirati : “Hurry along now, Nopporn, she said, and then covered her face with her hand for a moment. Hurry. I can't stand it.” (Chapter 12, *Behind the Painting*)

กิริติ : “รีบลงไปเสียเถิด นพพร รีบไปเสีย ฉันแทบใจจะขาด”

Data 9

Nopporn : “Do you love me?”

นพพร : “คุณหญิงรักผมไหม?”

Kirati : “I'm your closest friend.” (Chapter 12, *Behind the Painting*)

กิริติ : “ฉันเป็นเพื่อนตายของเธอ”

Data 12

Kirati : “We should never have met,” “Our beginning was so wonderful. But in the end beginning turns out to be a torture.”

กิริติ : “เราไม่ควรจะได้มาพบกันเลย การตั้งต้นของเราดีเหลือเกิน แต่การตั้งต้น
เช่นนั้นกลับเป็นเครื่องทรมานกรรมเราในตอนท้าย”

Nopporn : “Is it torture for you, too?”

นพพร : “มันทรมานคุณหญิงด้วยหรือ?”

Kirati : “It’s the sorrow I feel for you, sorrow because you have been too honest with me.” (Chapter 12, *Behind the Painting*)

กิริติ : “ฉันปวดร้าวใจด้วยความสงสารเธอ สงสารเพราะว่าเธอมาจริงจังกับฉัน
เกินไป”

Appendix C

Illocutionary Forces and Perlocutionary Act in Chapter 14 Causing a Tragic Love Relationship in Examples

Data 10

I've been home for five days now and have received your two letters. Although you wrote on different days, they both arrived together. In fact, I should have written to you without waiting to see if there was a letter from you because I needed to write to you straightaway to thank you for your most valuable assistance and the kindness you showed me throughout my stay in Tokyo. The one thing I won't thank you for, is for taking too much interest in me.

ฉันถึงบ้านได้ 5 วันก็ได้รับจดหมายของเธอสองฉบับเธอเขียนต่างวันกันก็จริง แต่มันมาถึงพร้อมกัน ที่จริงฉันควรจะเขียนถึงเธอ โดยไม่ต้องรอว่าจะมีจดหมายของเธอมาหรือไม่ เพราะว่าฉันจำเป็นจะต้องรีบเขียนมาขอใจในความเอื้อเฟื้ออารีอันมีค่าของเธอที่มีต่อตัวฉัน ตลอดเวลาที่ได้ไปพักอยู่ในโตเกียว ฉันจะไม่ขอใจเธออย่างเดียวก็ตรงที่เธอมาเอาใจใส่ฉันมากเกินไป...

Data 11

...On the journey home, I didn't feel particularly excited. I didn't eagerly count off the hours and days, as many do when they've been away from their homeland. Perhaps it was because I'd only been away a few months. Another thing was, there was no one in Bangkok whom I thought of every hour of every day. I missed my father and sisters, but not that much---just ordinarily. But in leaving you, I have to admit that my mind was hardly at peace. I knew my departure would leave you alone and upset for many days. The feelings you describe in your letters were scarcely more than I feared. All I hope is that you can keep them under control. Your intense feelings for me will gradually disappear in due course and eventually, I will cease to occupy a significant place in your life. Then happiness and innocence

will return once more to your heart without the fetters of being a young man. I'm waiting and praying for that day...

...แต่ว่าในการจากเธอมานั้น ฉันต้องยอมรับว่าจิตใจของฉันไม่สู้จะเรียบร้อยนัก ฉันรู้ว่าการจากของฉันจะทำให้เธอเหงาเศร้าใจไปหลายวัน ความรู้สึกที่เธอพรรณามาในจดหมายไม่สู้เกินกว่าความเป็นห่วงกังวลของฉัน ข้อที่ฉันหวังก็มีอยู่ แต่ว่าเธอคงจะสะกดยกขึ้นได้บ้าง แล้วความรู้สึกในตัวฉันอย่างรุนแรงนั้นจะค่อยเลือนหายไปในเวลาอันควร แล้วในที่สุดฉันก็จะไม่เป็นอะไรที่สลักสำคัญในชีวิตของเธอแล้วความผาสุกและความรู้สึกอันบริสุทธิ์ซึ่งงดงามและปราศจากพันธนาการของคนในวัยหนุ่มก็จะกลับคืนสู่จิตใจของนพพรเช่นเดิม ฉันภาวนาและคอยเวลาที่ว่านี้...

Data 12

...You must keep your feeling firmly under control. You have the strength to do so if you try. It would be so tragic for you to be infatuated with such an unfortunate woman, long since abandoned with such an unfortunate women, and even now, not in a position to fulfill anyone's dreams. Even though people would forgive you for your infatuation with the woman, you have to admit that this obsession is really meaningless. What point is there in being so obsessed with me then when your desire has no chance of being realized? Is it the ocean that keeps me from you? Surely you know it's because I have Chao Khun that we are parted and live in separate worlds. There's no way we can come together, you know full well, don't you?...

...ฉันขอวิงวอนเธอ มิตรน้อยของฉัน เธอต้องพยายามเรียกสัมปชัญญะของเธอคืนมา เธอต้องควบคุมอารมณ์ของเธอไว้ให้มั่นคง เธอมีลักษณะแข็งแกร่งพอที่จะทำได้ถ้าเธอไม่ปล่อยปละละเลยมันเสียทีเดียว มันเป็นความสลดสังเวชใจเหลือเกินนักที่เธอจะร้องรำคร่ำครวญคิดถึงสตรีผู้นั้น ซึ่งเป็นคนอาภัพ เป็นคนที่โชคชะตาได้ทอดทิ้งไม่เหลือวเลมาช้านานแล้ว ทั้งในปัจจุบันนี้เธอก็ไม่อยู่ในฐานะอันจะเป็นที่ใฝ่ฝันของใคร ๆ ได้เสียแล้ว แม้ว่าคนทั้งหลายจะยอมอมภัยให้ในความลุ่มรักของเธอในสตรีผู้นั้น แต่เธอก็จะต้องรับรู้ในความเป็นจริงว่าความคร่ำครวญคิดถึงนั้นเป็นสิ่งที่ไร้สาระต่อตัวเธอโดยแท้ ประโยชน์อะไรที่เธอมาคร่ำครวญใฝ่ฝันในตัวฉัน ในเมื่อความปรารถนาของเธอไม่มีทางที่จะเป็นของจริงขึ้นได้มหาสมุทรมาก็ดก้นฉันไว้จากเธอหรือ เธอย่อมรู้

ดีกว่าการที่ฉันมีท่านเจ้าคุณต่างหากที่ได้แยกเธอกับฉันไว้คนละโลก เราไม่มีทางที่จะพบกันได้ เธอเข้าใจดีพอมิใช่หรือ

Data 13

Nopporn, why do you still dream of me? I can't help you. There's no one in this world who can help you. Life runs its course, that's true, but the gods have already paved it out in advance. I neither ask you, nor forbid you to think of me. But I do ask that you think of me. But I do ask that you think of me calmly, like a close friend, or an old sister. What I don't want, is for you to become too emotionally worked up. Please don't think of me with the desire to seize my body and soul as your treasures. You already know that is impossible.

นพพร เธอจะฝืนถึงฉันสืบต่อไปทำไม ? ฉันช่วยเธอไม่ได้ ไม่มีใครในโลกจะช่วยเธอได้ ชีวิตมีทางดำเนินก็จริง แต่เทพดาฟ้าดินได้กำหนดวิถีทางดำเนินของชีวิตมาก่อนแล้ว ฉันไม่ห้ามและไม่ขอที่เธอจะคิดถึงฉัน แต่ขอให้คิดถึงฉันอย่างเรียบ ๆ อย่างที่เธอจะถึงคิดถึงเพื่อนที่รักของเธอ หรือพี่สาวของเธอ ฉันขอไม่ให้เธอคิดถึงฉันด้วยความคิดถึงที่หักโหมเร่าร้อนรุนแรง ขออย่าคิดถึงด้วยความปรารถนาจะยึดเอาร่างกายและดวงใจของฉันไว้เป็นสมบัติของเธอ เธอรู้แล้วว่าเธอปรารถนาในสิ่งที่เป็นไปได้

Data 14

Please return to where you were, my dear young friend, to your books and dreams of a married life of honor and prosperity. You have a brighter, more wonderful future than that woman who merely crossed the path of your life for a brief while. Please let me hope that my warning might have some effect.

โปรดกลับคืนไปที่เดิมของเธอ มิตรน้อยที่รัก กลับไปที่หนังสือและความฝืนถึงชีวิตแห่งงานการอันเต็มไปด้วยเกียรติคุณรุ่งเรืองยิ่ง เธอมีอนาคตงดงามน่าฝืนยิ่งกว่าสตรีผู้นั้น ซึ่งเป็นแต่หลงเข้ามาในเส้นทางดำเนินชีวิตของเธอเพียงชั่วครู่ยามเดียว ขอให้ฉันมีหวังว่า คำเตือนของฉันจะยับยั้งจิตใจเธอได้

Data 15

I ask you to work hard at your studies. That is your only goal now. I, for one, shall always be interested in your success. My pleasure at wishing you a future full of great honor and prosperity, will be second to none, of I live that long. I wait eagerly for the day when there will be news that your feelings have returned to normal. I hope that such a time will come very soon, and from that day, I shall be happy and contented.

ขอเธอจงตั้งหน้าศึกษาเล่าเรียน นั่นเป็นจุดหมายอันเดียวของเธอในเวลานี้ ฉันคนหนึ่งที่จะคอยเอาใจจดจ่ออยู่กับความสำเร็จของเธอ เป็นคนหนึ่งและไม่เป็นรองใคร ในความปลาบปลื้มปีติที่จะแสดงออกต้อนรับในอนาคตอันเต็มไปด้วยเกียรติคุณรุ่งเรืองยิ่งของเธอ ถ้าหากอายุของฉันจะไม่สิ้นเกินไ้ไปนัก ฉันคอยเวลาที่จะมีข่าวมาถึงฉันว่า อารมณ์ของเธอได้เข้าสู่ความสงบเรียบร้อย สุขเดิมด้วยใจจดใจจ่อ ฉันหวังว่าเวลาที่ฉันคาดคอยอยู่นี้จะมาถึงไม่ช้านัก และนับแต่นั้น ฉันก็จะมีความปลอดโปร่งโล่งใจและผาสุก...

CURRICULUM VITAE

Name

Nipawan

Mantalay

Date of Birth

9 October 1983

Educational Background

2001-2004

B.A. (hons) English, Faculty of Humanities

Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand

1999-2001

Wattanothaipayap School, Chiang Mai,
Thailand

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved